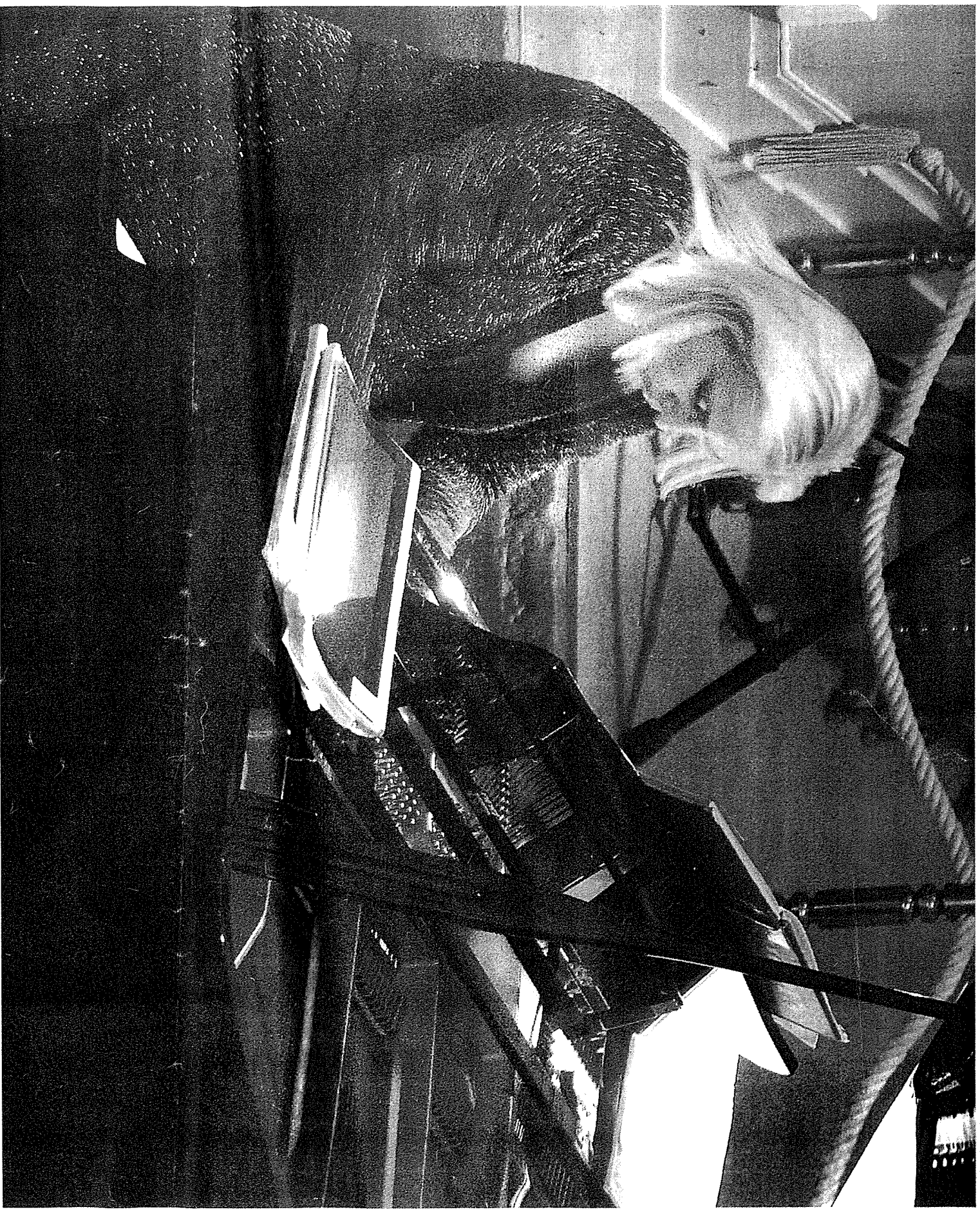

Kultur & underholdning

SPEILET

Etterspurt Seierstad

Åsne Seierstads nye bok om Tsjetjenia har solgt til hele 10 land før boka er utkommet i Norge. Cappelen's Forlag melder at boka ikke kommer ut i Norge før om noen uker. Men den er altså, ifølge forfatterens agent Anneli Høier, allerede solgt til både Tyskland, Frankrike, Storbritannia, Spania, Sverige, Danmark, Finland, Nederland, Brasil og Polen. Det forventes enda mer interesse på Frankfurtmessen som starter neste uke. (ANB-NTB)

Sonja Radokovic ga publikum en musikalsk åpenbaring i Immanuel's kirke søndag kveld.

Berørt av englehenader

Å bruke metaforen engel er kanskje litt forslitt i disse dager. Men det er den eneste måten å beskrive konserten med Sonja Radokovic på. Som toner hentet fra en annen verden.

AV KIRSTI M. ANDERSEN

Pianistinnen Sonja Radokovic fra Beograd er et ubeskrevet blad for det norske konsertpublikum. Heldigvis har vi lydhøre haldensere som er ute og reiser. Det var ikke noe vanlig

ferieminne Lungebråthen & co. hadde med seg hjem, men en mesterpianistinne av ypperste klasse. Et fantastisk bekjenskap som vi absolutt vil høre mer av.

Unik klangbehandling

La det bare være sagt med en gang: Radokovic' anslag er det mykeste denne anmelder noensinne har hørt. Det overgår til og med Alfred Brendel i Wien for mange år siden.

Med de mykeste hender tryllet hun ut klangfarger fra flygelet som enhver maler ville ha misunt henne. Hun behersket hele spektret, fra det sarte, elegiske til det voldssomme mørke. Men ikke uten

en feminin nerve som var der hele tiden. Musikken stod aldri stille, enten den jaget av gårde i Chopins sonate i B- moll eller smøg seg som virvelvinder rundt benkeradene i Beethovens Appassionata-sonate. Det fantes ikke en eneste flat linje, ingen likegyldige anslag. Kontrastene lå i spenning/avspenning, og musikken hadde alltid en mening, et mål. Ingenting var likegyldig. Ikke en gang den minste, skjøre tone.

Personlige tolkninger

Hun gjorde all musikk til sin egen, og publikum fikk høre dyp, personlige tolkninger med tempi som var uvanlige. Uvanlige i den forstand at det

som gikk fort, gikk voldsomt fort, som prestissimo fra b-moll sonaten av Chopin. Med en teknikk «beyond perfection» slynget hun kaskader av toner i voldsom fart ut av flygelet.

Samtidig ble sørgemarsjen fra samme sonate spilt så hurtig at den ble mer lyrisk vakker enn titelen tilsier: Marche Funèbre.

Men det var flott. Som å spille en velkjent rett laget på en annen måte.

Dynamisk

For å finne beskrivende ord for Beethovens Appassionata sonate i f-moll, er dynamisk og lidenskapelig kanskje de rette.

Samt en magisk klangbehandling. Hun unnåkk de voldsomme faktene, hvor pianistene ligger brettet over flygelet i selvtorhetliggende lidenskap, men uanfektet og ubesværet kom kraften innefra.

Et paradoks er det at private personer tar på seg oppgaven å arrangere konserter for egen regning, vel og merke ved hjelp av enkelte sponsorer.

Her bør Det Norske Blåseensemble kjenne sin besøkelsestid, og engasjere Sonja Radokovic på flekken! Griegs a-mollkonsert hadde vært en åpenbaring.

Men det er vel opp til de høyere makter...